

Det næste Møde afholdes i Morgen Kl. 1, og Dagsordenen er da:

1) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i Lov af 1ste April 1893 angaaende yderligere Foranstaltninger mod Indførelse af asiatisk Kolera § 6.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ophævelse af Assistenshusets Privilegium med Hensyn til uhjemlede Pantsætninger.

Mødet hævet Kl. 3.25.

46de Møde.

Tirsdag den 20de December Kl. 1.

Formanden (*Sofus Høgsbro*): Ved Folketingsmanden for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Busk) er modtaget et Andragende fra Direktionen for Selskabet Kædens Arbejds- og Forsørgelsesanstalt samt Asyl for blinde om en Forhøjelse af det Anstalten tilstaaede Statstilskud.

Andragendet vil blive tilstillet Finansudvalget.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov af 1ste April 1893 angaaende yderligere Foranstaltninger mod Indførelse af asiatisk Kolera § 6.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 57—58).

Sagen sattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

□

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ophævelse af Assistenshusets Privilegium med Hensyn til uhjemlede Pantsætninger.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 59—60).

Sagen sattes under Forhandling.

Zahle: Det her foreliggende Lovforslag er i Dag virkelig til 1ste Behandling. Det er ikke alene til 1ste Behandling i dette Ting, men uagtet det er blevet vedtaget i det andet Ting, er det i Virkeligheden i Dag første Gang til reel Behandling; thi oppe i det andet Ting har man ladet det passere gennem alle tre Behandlinger uden Omtale. Dette forbyr mig, da dette Lovforslag dog kan give Anledning til at overveje forskellige Ting. For det første forekommer det mig ikke selyndysende, at man skal ophæve dette Privilegium. Og hvorfor man netop skal ophæve det nu, forstaar jeg heller ikke. Vi have haft dette lille hyggelige Privilegium for Assistenshuset siden 1753, og hvorfor man saa uden nogen som helst bekendt Aarsag kommer i 1898 og vil have det ophævet, ved jeg ikke. Det var rart at faa oplyst, hvorfor man netop nu kommer og vil have det ophævet. Dernæst er det tvivlsomt, om man skal gaa den Vej at udvide Vindikationsretten, der er saa udstrakt i dansk Ret som maaske i intet andet Lands Lovgivning. Det vilde maaske være naturligere, naar man er kommen ind paa Spørgsmaalet om Vindikationsretten, at trække snævrere Grænser for denne Ret end efter dansk Rets nu gældende Bestemmelser — hellere end at udvide denne. Men bortset herfra forekommer det mig, at naar man i det hele taget faar Spørgsmaalet om Pantelaanervirksomhed forelagt her i Tinget, giver det Anledning til videregaaende Overvejelser end dem, som angaa dette Forslag, ganske snævert taget, thi det er et stort Samfundsspørgsmaal, hvordan der skal skaffes fattige Folk billige Laan, og efter min Mening og efter den Erfaring, jeg har gjort, er dette meget store Spørgsmaal ikke løst ved Loven af 21. Juni 1867 angaaende Pantelaanere. Thi det er en, alt for høj Rente, Pantelaanerne tage. Jeg har haft Lejlighed til paa Opfordring at indløse nogle Ting, en fattig Kone havde pantsat, og jeg har liggende her tre Kvitteringer fra tre forskel-